

Németh Zsombor:
Jemnitz Sándor és a régi zene¹

Jemnitz Sándor (1890–1963) nevét a zenetörténet-írás legtöbbször a 20. század első felének zenei modernizmusa kapcsán említi, mint a Schönberg-kör magyarországi képviselőjét. Ám illusztris tanárai közül minden bizonnyal nem a második bécsi iskola vezére volt az egyetlen, aki hatott Jemnitzre. Jemnitz 1908–1909-ben, Lipcsében a 20. század első felében egyre intenzívebbé váló Bach-kultusz és a korai előadói historizmus vezéralakjánál, Karl Straubénál orgonát, a lipcsei Bach Egyesület korábbi dirigensénél, Hans Sittnél hegedűt tanult. Straube és Sitt feltételezhetően megismertette Jemnitzet Johann Sebastian Bach korának, valamint az azt megelőző koroknak a zeneművészetével, előadói praxisával is. Tanulmányomban a témát Jemnitz szakírói munkássága felől közelítem meg: mi volt a véleménye több száz éves kompozíciók műsorra tűzéséről, milyen volt vagy lett volna az ideális előadása ezeknek a daraboknak a 20. század első felének egyik legjelentősebb magyar kritikusa szerint.

---

¹ Az Évfordulók nyomában címmel, 2013. december 5-én rendezett zenetudományi konferencián elhangzott előadás absztraktja.